

Радой Ралин

Смелият

Колкото мълчах – мълчах! Но вече
съм решил да ставам много смел.
Този култ към личността ни пречи,
той човека прави мекотел.

Че да критикуваш,
значи да рискуваш
служба и любов, и свобода?
Кой ще се затрогне?
Кой ще ми помогне?
Кой ще ме избави от беда?

Щом като и вождовете наши
снемат този култ към личността,
кой ще смее вече да ме плаши,
да запушва моята уста?

Че да критикуваш,
значи да рискуваш
служба и любов, и свобода?
Кой ще се затрогне?
Кой ще ми помогне?
Кой ще ме избави от беда?

Вчера на събрание годишно
този култ без милост заклеих.
Всички възхищаваха се скришно,
аз – от щастие – се изпотих.

Че да критикуваш,
значи да рискуваш
служба и любов, и свобода?
Кой ще се затрогне?
Кой ще ми помогне?
Кой ще ме избави от беда?

Ала шефът гневно затрепера:
– Против личността ли? Но чия?...
– Против... личността на портиера! –
аз извиках, без да се боя.

Че да критикуваш,
значи да рискуваш
служба и любов, и свобода...
Кой ще се затрогне?
Кой ще ми помогне?
Кой ще ме избави от беда?

1955

КРАЙ

© 1955 Радой Ралин

Източник: Словото
Набиране: Пламен Барух

Публикация:

Радой Ралин. Избрани творби в два тома. Том първи
„Български писател“, С. 1984

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5870>]